

"A.Liakos" <aliakos@otenet.gr> on 29/11/2000 03:07:41 μμ

To: Angela Vassilatou/Primeminister's Office/GR@Primeminister's Office
CC:
Subject: Gia ton k. Mouzeli

Gia ton k. Niko Mouzeli
Αγαπητέ Νίκο
Με συγχωρείς για την καθυστέρηση.

Νομίζω ότι ένα σημείο που χρειάζεται να απαντήσει το κείμενο είναι από πού προέρχεται το άγχος με την παράδοση. Γιατί είναι στο άγχος αυτό που απαντούν όλοι όσοι την επικαλούνται εναντίον του εκσυγχρονισμού. Επίσης, είναι το άγχος αυτό που κάνει πιστευτό το λόγο τους. Για να καταλάβουμε αυτό το άγχος πρέπει να δούμε τί εννοούν με τη λέξη παράδοση. Τη χρησιμοποιούν ως συνώνυμη της λέξης κουλτούρα, ιδιοπροσωπεία, ταυτότητα, ιστορία. Τί φοβούνται; Ότι αυτή θα χαθεί μέσω του εκσυγχρονισμού και της παγκοσμιοποίησης. (Τα γράφω κάπως σχηματικά).

Nai

Επομένως ο λόγος θα πρέπει να απαντήσει ακριβώς στους φόβους αυτούς. Δηλαδή:

1) ότι η πολιτισμική μας κληρονομιά αναδεικνύεται μέσω της πολιτικής της κυβέρνησης (Π.χ. οι σχεδιασμοί αρχαιολογικού πάρκου, η φροντίδα και η αναβάθμιση των Μνημείων, η καταγραφή και η διάδοση της πολιτισμικής κληρονομιάς, τέτοιες προτάσεις επαγγελίες θα πρέπει ενδεχομένως να είναι μέρος αυτής της ομιλίας και να επιστεγάζονται από το επιχείρημα ότι οικονομικά ανεπτυγμένη Ελλάδα σημαίνει και καλύτερη διατήρηση και προβολή της πολιτισμικής κληρονομιάς. Επιθετική στρατηγική προσανατολισμένη 1) προς το μέλλον και 2) προς συγκεκριμένα έργα ανάδειξης της πολιτισμικής κληρονομιάς και ενσωμάτωσής της στην καθημερινή ζωή των πολιτών.

Nai

2) Αυτή η παράδοση μπορεί να εκπληρωθεί καλύτερα μέσα από την πολιτική φιλοσοφία της κυβέρνησης για το μέλλον της Ελληνικής κοινωνίας. Από αυτή την άποψη τονισμός της δημοκρατικής παράδοσης από την Επανάσταση. Κοινοβουλευτικοί θεσμοί από τον 19ο αι. Η πρώτη καθιέρωση της καθολικής ψηφοφορίας. Το συνταγματικό και κοινωνικό έργο του Βενιζέλου. Το πνεύμα της Αντίστασης επί Γερμανικής κατοχής. Το πνεύμα της Αντίστασης στη Δικτατορία. Το επίτευγμα του συντάγματος του 1975 και της δημοκρατικής ανάπλασης της χώρας. Η στερέωση της Δημοκρατίας. Αυτά ως χαρακτηριστικά της παράδοσης (τα οποία οι άλλοι τα υποτιμούν και τα αποκλείουν από την έννοια παράδοση) αποτελούν στοιχεία αισιοδοξίας και υπερηφάνειας η οποία επιτρέπει την επανασυσπείρωση γύρω από στόχους όπως ο εκσυγχρονισμός και η δημιουργία μιας Ελλάδας των Πολιτών και μιας κοινωνίας αλληλεγγύης.

Nai

3) Αναφορικά με την πολιτισμική πολιτική. Θα πρέπει να προβληθεί το θετικό σημείο της εξοικείωσης με τις άλλες κουλτούρες και παραδόσεις, ως στοιχείο ανεπτυγμένης και ανοιχτής κοινωνίας.

4) Παρ' όλα αυτά φοβάμαι πως η ίδια η έννοια παράδοση μας πάει στο γήπεδο του αντιπάλου. Μήπως θα πρέπει να μιλήσουμε για Ιστορική Αυτογνωσία, παρά γιά παράδοση; Η έννοια της Ιστορικής Αυτογνωσίας έχει το στοιχείο της επεξεργασίας και όχι της παθητικής αποδοχής που έχει η έννοια Παράδοση. Η ιστορική αυτογνωσία επιτρέπει την κριτική και τη σύνδεση με το μέλλον. Ενδεχομένως ξεφεύγουμε έτσι από τον ανταγωνισμό δύο αντίπαλων αφηγημάτων για την παράδοση. Ίσως μάλιστα θα ήταν και σκόπιμο να αντιπαρεθεθούν οι δύο έννοιες.

Nai

Φιλικά
Αντώνης Λιάκος